

INHOUDSOPGAVE

1	Inleiding	7
2	De huidige opstelling van de overheid en de reflectie daarop	9
2.1	De overheid hanteert geen beleidskader	9
2.2	Reflectie	12
3	Een beoordelingskader	19
3.1	Aangrijpingspunten in de wetenschappelijke literatuur	19
3.2	Restitutie, compensatie en erkenning	24
3.3	Excuus en collectieve vormen van genoegdoening	25
3.4	Het op een goede wijze betrekken van slachtoffers	27
4	Verskillende regelingen voor collectieve schade	29
4.1	Tweede Wereldoorlog	29
4.2	Aanvulling op het naoorlogs rechtsherstel	34
4.3	Geweld en zeden	44
4.4	Gevaarlijke arbeids- en leefomstandigheden	52
4.5	Rampen en calamiteiten	60
4.6	Onjuiste wetstoepassing en onrechtmatig handelen door de overheid	71
4.7	Internationale operaties Defensie	76
5	De regelingen samenvattend beoordeeld	81
5.1	Toename van regelingen	81
5.2	Ambivalente opstelling van de overheid na het optreden van collectieve schade	82
5.3	Geen algemeen kader voor het opzetten en uitvoeren van regelingen	83
5.4	De meest recente grootschalige regelingen worden werkendeweg uitgebreid	83
5.5	Uiteenlopende toezichtsrol van de overheid	84
5.6	Uiteenlopende procedures en uitkeringshoogtes	85
5.7	Meestal geen sprake van restitutie	86
5.8	Gehele of gedeeltelijke compensatie	86
5.9	De regelingen leiden lang niet altijd tot erkenning bij de slachtoffers	87
5.10	Het goed formuleren van een excuus is een opgave voor de overheid	87
5.11	Meestal krijgt erkenning een individuele invulling	88
5.12	Lang niet altijd slachtoffers betrokken	89

6	Aandachtspunten voor toekomstige regelingen	91
6.1	Een Kaderwet Collectieve Schade en Aanwijzingen voor de regelgeving	91
6.2	Uniformering van de regelingen en de uitvoering	92
6.3	Geef slachtoffers erkenning in de regelingen	92
6.4	Meer evaluatie van de regelingen nodig	93